

Η Χειροτονία του νέου Μητροπολίτου Αγκύρας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο (ΦΩΤΟ&ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε την Κυριακή των Αγίων Προπατόρων, 14 Δεκεμβρίου 2025, στον [Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι](#), η εις Επίσκοπον χειροτονία του εψηφισμένου Μητροπολίτη Αγκύρας κ. Γρηγορίου.

Στη Θεία Λειτουργία προεξήρχε η Α.Θ. Παναγιότητα ο Οικουμενικός Πατριάρχης **κ.κ. Βαρθολομαίος**, και συμμετείχαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου **κ. Δαμασκηνός**, Αλεξανδρουπόλεως, Τραϊανουπόλεως και Σαμοθράκης **κ. Άνθιμος**, Ίμβρου και Τενέδου **κ. Κύριλλος**, Φθιώτιδος **κ. Συμεών**, Σαράντα Εκκλησιών **κ. Ανδρέας** και Θήρας, Αμοργού και Νήσων **κ. Αμφιλόχιος**.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στην ομιλία του προ της χειροτονίας του νέου

Μητροπολίτου, μίλησε για την προσωπικότητα και την διακονία του Θεοφιλεστάτου κ. Γρηγορίου, ο οποίος υπηρέτησε από διάφορες θέσεις, μέχρι και αυτής του Μ. Πρωτοσυγκέλλου, στην Πατριαρχική Αυλή.

«Αγάλλεται η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία επί τη επαξία προαγωγή ενός αγαπητού τέκνου αυτής, βεβαία ότι ο νέος Επίσκοπός της θα εκπροσωπή και θα ενσαρκώνει το πνεύμα του Φαναρίου, την πιστότητα εις όσα παρελάβομεν εκ των προ ημών, το ευήκοον ούς διά τα σημεία των καιρών και την μέριμναν διά τον άνθρωπον, διά τον επίγειον βίον και τον αιώνιον προορισμόν του. Να μη λησμονής ούτε στιγμήν ότι είσαι Αρχιερεύς της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Ορθοδοξίας.

Έχομεν αναφέρει και παλαιότερον, ότι η ζωή της Μεγάλης Εκκλησίας είναι μία σκυταλοδρομία, η οποία, ομού μετά του αγωνιστικού πνεύματος, απαιτεί αλληλεγγύην και συντονισμόν. Όταν παραλάβωμεν προσωπικώς την σκυτάλην, δεν επαναπαυόμεθα εις την επίδοσιν των προηγηθέντων, αλλά καλούμεθα να αναπτύξωμεν τας ικανότητάς μας και να αναδείξωμεν την ισχύν μας. Εάν δεν το πράξωμεν, εάν δεν διατρέξωμεν ταχύτατα το ιδικόν μας στάδιον, όλη η προσπάθεια καταρρέει. Αυτό ακριβώς συμβαίνει εις την Εκκλησίαν, η οποία ζη από την συνοχήν και την συνέχειαν της Παραδόσεως, των κοινών αγώνων και της ομοφροσύνης αυτών που κρατούν την σκυτάλην και εκείνων που θα την παραλάβουν. Απαιτείται επαγρύπνησις και δυναμική παρουσία. Ουδείς νικά μόνος. Η εκλογή σου και η χειροτονία σου εις Επίσκοπον, Θεοφιλέστατε, αυτήν την αλήθειαν συμβολίζει.

Διηκόνησες ευόρκως από του έτους 2008 εις την Πατριαρχικήν Αυλήν. Ως Πατριαρχικός διάκονος διετέλεσες βοηθός του μακαριστού Αρχιεπισκόπου π. Νικολάου Πετροπέλλη, ανέλαβες διάφορα άλλα διακονήματα, μεταξύ αυτών και ως συνεργάτης του αειμνήστου Ευστρατίου Ζεγκίνη εις το Ιστορικόν Αρχεόν. Εν συνεχεία, το 2015 προήχθης εις Διάκονον της Σειράς, το έτος 2017 εξωνομάσθης Υπογραμματεύς, το 2021 Αρχιγραμματεύς και από του έτους 2023 ανέλαβες την ευθύνην της Μεγάλης Πρωτοσυγκελλίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Πέραν της προσφοράς σου εις το σεπτόν Κέντρον της Ορθοδοξίας, οι πιστοί της Πόλεως σε εγνώρισαν και σε εξετίμησαν εκ της συχνής διακονίας σου εις τους Ιερούς Ναούς μας, οι δε Ίμβριοι σε ηγάπησαν λόγω της συχνής παρουσίας σου εις την νήσον και της πνευματικής εργασίας σου με την μαθητιώσαν νεολαίαν, εις την οποίαν edίδασκες να ανακαλύπτη εις το φως της κανδήλας και του κεριού όλην την αλήθειαν της Ορθοδοξίας και, εις την λατρευτικήν ζωήν, την πεμπτουσίαν του πνευματικού πολιτισμού μας.».

Ο Παναγιώτατος, αφού αναφέρθηκε στην ιστορία της εκκλησιαστικής επαρχίας της Αγκύρας, έδωσε πατρικές συμβουλές στον Θεοφιλέστατο ενόψει της ενάρξεως της Αρχιερατικής διακονίας του.

“Αναλαμβάνεις, Θεοφιλέστατε, μίαν Μητρόπολιν, όπου «ο θερισμός πολύς». Εκτός από τους Ορθοδόξους πιστούς των διπλωματικών αντιπροσωπειών, διαβιούν και εργάζονται εις την πρωτεύουσαν της Χώρας άνω των δέκα χιλιάδων Ορθόδοξοι, με διαφορετικήν εθνικήν προέλευσιν. Είσαι γόνος της αγιοτόκου Θρακικής γης, όπου και σήμερον καλλιεργείται το πνεύμα της αλληλεγγύης και της αρμονικής συνυπάρξεως με άλλους πολιτισμούς και θρησκείας, στάσεις που ανήκουν εις τον κορμόν των υψηλών αξιών, με τας οποίας συναρτάται η ειρήνη των λαών και το μέλλον της ανθρωπότητος. Να φυλάσσης, ως κόρην οφθαλμού, την πατρώαν αυτήν κληρονομίαν, αυτό το ήθος ελευθερίας, το οποίον είναι ασύμβατον με τους ποικιλομόρφους φονταμενταλισμούς.

Εν τω πνεύματι τούτῳ, υπενθυμίζομεν πατρικώς προς την Θεοφιλίαν σου δύο κεντρικάς εννοίας, αι οποίαι εμπερικλείουν και εκφράζουν την ταυτότητα και την αποστολήν του Επισκόπου της Ορθοδόξου Εκκλησίας: α) την Θεία Ευχαριστίαν και β) την Διακονίαν.

α) Να μη λησμονής την θεολογίαν του επισκοπικού αξιώματος. Ο πυρήν της αποστολής σου και η πηγή εκ της οποίας θα αντλής ικμάδα και κατεύθυνσιν, είναι

η ευχαριστιακή πραγμάτωσις της Εκκλησίας. Η ευχαριστιακή εκκλησιολογία, τα θεμέλια της οποίας ευρίσκονται εις την βιβλικήν, την δογματικήν, την κανονικήν και την λειτουργικήν παράδοσιν της Εκκλησίας, θέλει τον Επίσκοπον Προεστώτα της ευχαριστιακής συνάξεως, με όλας τας λοιπάς εκκλησιαστικάς ευθύνας και τας προνομίας του να απορρέουν από αυτήν την θέσιν του. Ως κατέθεσεν εις την διδακτορικήν του διατριβήν ο μακαριστός Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης, προ ακριβώς εξήκοντα ετών, εις την αρχαίαν Εκκλησίαν «ο Επίσκοπος ήτο πρώτιστα πάντων ο 'ιερεύς', ως ο μόνος δικαίω της χειροτονίας του προσφέρων την Ευχαριστίαν... Διά των χειρών του διήρχετο η σωτηρία των μελών της Εκκλησίας. Ιδού διατί ο μη διερχόμενος διά του Επισκόπου εν τη προς τον Θεόν σχέσει του, 'τω διαβόλω λατρεύει', (Ιγνάτιος). Εντεύθεν και το υπό του Κυπριανού διατυπωθέν αξίωμα, ότι η Εκκλησία κείται εν τω Επισκόπῳ και ότι 'όπου ο επίσκοπος εκεί και η Εκκλησία' (Επιστ. 66, 8). Η κεφαλή της ευχαριστιακής συνάξεως καθίστατο αυτομάτως η εν τω τόπῳ εκείνῳ ορατή κεφαλή της Εκκλησίας» (Ιωάννου Ζηζιούλα, Η ενότης της Εκκλησίας εν τη Θεία Ευχαριστία και τῷ Επισκόπῳ κατὰ τους τρεις πρώτους αιώνας, Αθήναι, 1965, σ. 191). Εκ της συναφείας ταύτης πηγάζει και η ιδιαίτερα τιμή και ο σεβασμός που η Ορθόδοξος ευσέβεια αποδίδει εις τον Επίσκοπον.

β) Η κλήσις και η μαρτυρία σου συνοψίζονται ευκρινέστατα και εις την λέξιν «διακονία», κατὰ το Κυριακόν, «ος εάν θέλη εν υμίν μέγας γενέσθαι, έσται υμών διάκονος, και ος εάν θέλη εν υμίν είναι πρώτος, έσται υμών δούλος· ώσπερ ο Υιός του ανθρώπου ουκ ήλθε διακονηθήναι, αλλά διακονήσαι» (Ματθ. κ', 27-28). Ο Ιησούς Χριστός ανεβάθμισε την πράξιν της διακονίας και την ανέδειξεν αμετάθετον όρον της χριστιανικής υπάρξεως. Να μείνης διάκονος εις όλην σου την ζωήν, φορεύς και εκφραστής του ήθους της θυσιαστικής αγάπης, η οποία, αφ' ενός μεν δεν γνωρίζει όρια, αφ' ετέρου δε είναι πάντοτε προσωπική και συγκεκριμένη διακονική μέριμνα διά τον πλησίον. Η πλέον άνυδρος και άγονος έρημος είναι η καρδιά του ανθρώπου που δεν αγαπά, του περικλείστου εις τον εαυτόν του ατόμου, το οποίον, συμφώνως προς τον Απόστολον Παύλον, δεν υπάρχει ως άνθρωπος. Εάν δεν έχω αγάπην, γράφει προς τους Κορινθίους, «ουδέν ειμι» (Α' Κορ. ιγ', 2)."

Ολοκληρώνοντας, υπενθύμισε ότι ο Θεοφιλέστατος, ένθερμος υποστηρικτής των προνομίων και των δικαίων του Οικουμενικού Θρόνου, ασχολήθηκε ιδιαιτέρως με το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο και συνέγραψε το βιβλίο με τίτλο «Το δίκαιον της Χάριτος εν τη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία. Συμβολή εις το περί Χειροτονιών Εκκλησιαστικόν εν Ουκρανία Ζήτημα», (Αθήναι - Φανάριον 2023). Και ο Παναγιώτατος τον προέτρεψε “να συνεχίση να αντλή εκ της Θεολογίας έμπνευσιν και γνώσιν διά το λειτουργικόν, κηρυγματικόν και ποιμαντικόν έργον και διά την καλήν εν τω κόσμω μαρτυρίαν περί της ελθούσης εν Χριστώ Χάριτος και της προγεύσεως, εν τω μυστηρίω και τοις μυστηρίοις της Εκκλησίας, της πεπληρωμένης χαράς της αιωνίου Βασιλείας.”

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Προύσης κ. Ιωακείμ, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, Σελευκείας κ. Θεόδωρος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αμορίου κ. Νικηφόρος, Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Αραβισσού κ. Κασσιανός, Τράλλεων κ. Βενιαμίν, Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος και Επιδαύρου κ. Νικόδημος, κληρικοί, και Άρχοντες Οφικιάλιοι της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας. Παρέστησαν, επίσης, οι Πρέσβεις της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Άγκυρα, Εξοχ. κύριοι Θεόδωρος Μπιζάκης και Naryman Dzhelialon αντίστοιχα, μαζί με τους Γενικούς Προξένους των χωρών αυτών στην Πόλη, Εξοχ. Πρέσβυ κ.

Κωνσταντίνο Κούτρα και Roman Nedilskyi, ο Εντιμ. Δήμαρχος Μαρωνείας-Σαπών κ. Απόστολος Ιωάννου και άλλοι αυτοδιοικητικοί παράγοντες, τα αδέλφια και οι λοιποί συγγενείς του νέου Μητροπολίτου, με επί κεφαλής τον πατέρα του Αιδεσιμ. π. Πολύκαρπο Φραγκάκη, καθώς και συμπατριώτες του από την Αλεξανδρούπολη και τις Σάπες Μαρωνείας, αλλά και πολλοί πιστοί από την Πόλη.

Αμέσως μετά, στην κατάμεστη Αίθουσα του Θρόνου, στον Πατριαρχικό Οίκο, πραγματοποιήθηκε η αντιφώνηση του νέου Μητροπολίτη, ο οποίος εξέφρασε και πάλι την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο και προς τα μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου για την εκλογή του, ενώ ιδιαίτερα συγκινημένος αναφέρθηκε στη διακονία του στο Φανάρι, αλλά και στη θέλησή του να αφοσιωθεί ολοκληρωτικά στο ποίμνιο της εκκλησιαστικής επαρχίας της Αγκύρας, πολυπληθείς αντιπροσωπεία του οποίου ταξίδεψε από την Πρωτεύουσα για να παραστεί στην χειροτονία του.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

